

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Csp/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817202055
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3817202055.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobkyne: E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., B. J. XXX/X, zastúpená JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, zast. Advokátskou kanceláriou Beňo & partners, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Poprade, Nám. sv. Egídia č. 93, o zaplatenie 300 eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 300 eur spolu s 5%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 300 eur od 21.11.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa má právo voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 10.2.2017 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 300 eur spolu s 5%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 300 eur od 21.11.2016 do zaplatenia.

2. Žaloba zdôvodnila tým, že dňa 29.4.2014 uzatvorila ako dlžník a súčasne spotrebiteľ so žalovaným zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 5021499 (ďalej len „UZ“). Žalovaný pri uzatváraní a plnení UZ konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. UZ je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Na žalobkyňu sa preto vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. V zmysle UZ bol žalobkyni poskytnutý úver s touto špecifikáciou: schválená výška pôžičky 9.907,04 eur, počet splátok 45, celková suma pôžičky 12.784,05 eur, celkové náklady spotrebiteľa 2.877,01 eur, výška mesačnej splátky 284,09 eur, RPMN 14,90%, a ročná úroková sadzba 14,90%. UZ nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva obsahovať predpísané povinné náležitosti, ktorých absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. V UZ absentuje identifikácia veriteľa, neobsahuje adresu a ani bližšie určenie veriteľa, z dôvodu ktorého sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bezpoplatkov. Žalovaný v UZ neuviedol ani spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Obchodnú podmienku používanú veriteľmi v zmluvách o spotrebiteľských úveroch spočívajúcu v nečlenení splátok na splátky istiny, úroky, a iné poplatky, je potrebné hodnotiť tiež ako neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 OZ. Zo zmlúv, ktoré nečlenia splátky na splátky istiny, úroky, a iné poplatky, má spotrebiteľ plniť úver v jednotlivých splátkach, ale od samotného počiatku nevie, koľko má hradiť na istinu úveru a koľko na odplatu veriteľa, úroky úveru a poplatky úveru. Veriteľ to od samého začiatku veľmi dobre vie a má o tom vedomosť, ale takúto informáciu spotrebiteľovi neposkytuje. Má

za to, že nakoľko veriteľ musí mať vedomosť o tom, ako chce priradovať jednotlivé splátky k úrokom a ako k istine od počiatku, vo svojich zmluvách musí túto skutočnosť spotrebiteľom oznámiť, inak sa bude jednať o nekalú obchodnú praktiku v zmysle ust. § 7 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Takáto nekalá obchodná praktika veriteľov a neprijateľná obchodná podmienka spočíva v tom, že spotrebiteľovi sú predložené na podpis zmluvy, v ktorých absolútne nie je uvedené, v akej výške bude mesačne spotrebiteľ hradíť úroky úverov, ako odmenu veriteľa a v akom pomere bude splácať istinu úveru, pričom informácia o splácaní odmeny je jedna z najpodstatnejších informácií v zmluve vôbec. Veriteľom nerobí problém túto informáciu do zmlúv včleniť, avšak veritelia túto informáciu do zmlúv zámerne nevkladajú a skrývajú ju. Keďže toto rozčlenenie neurčuje spotrebiteľ a ani nie je o spôsobe tohto pomeru informovaný pred uzavretím zmluvy a ani v zmluve samotnej, takouto obchodnou praktikou veriteľov je spôsobovaná značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V zmysle rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky nestačí uvedenie výšky splátky, ale je potrebné určiť, aká časť splátky je poukazovaná na jednotlivé zákonom vyžadované zložky dlhu (istina, úrok). V UZ absentuje táto dôležitá náležitosť, ktorá spôsobuje, že úver je bezúročný a bezpoplatkov (v tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky). UZ tiež nemá ďalšie náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z.. V UZ nie je dojednaná končená splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v zmluve jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Neuvedenie tejto zákonnej náležitosti môže do značnej miery narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver je podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov (napr. rozhodnutie Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.4.2014 sp.zn. 20C/136/2013). UZ nemá tiež ďalšiu povinnú náležitosť a tou je adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. UZ neobsahuje adresu a ani bližšie určenie, kde je možné podať reklamáciu alebo sťažnosť. Tieto náležitosti sú síce uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach žalovaného, ale nie sú súčasťou písomne vyhotovenej zmluvy, čiže je otáznе, ako bola s nimi žalobkyňa oboznámená. Obsiahnutie tejto náležitosti v UZ je tak len iluzórne a zavádzajúce, pretože pre priemerného spotrebiteľa je takto vyhotovená spotrebiteľská zmluva neprehľadná a zmätočná. Na takéto nedostatky zmlúv poukazuje aj rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky, napr. v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NSSR“) zo dňa 30.11.2011 sp.zn. 2Cdo/245/2010, v ktorom vyslovil názor, že ak nie sú obchodné podmienky podpísané oboma zmluvnými stranami dojednaná, ktoré sú v nich obsiahnuté - ak im zákon povinne ukladá písomnú formu - sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné. Na základe uvedeného je potrebné vnímať tieto ustanovenia zmluvy v zmysle § 53 ods. 5 OZ ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Pretože ide o neplatné zmluvné dojednanie, treba naň prihliadať akoby vôbec nebolo obsahom zmluvy, teda s poukazom na § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 1 a 2, považuje sa poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sa zrejmy nesúladi UZ so zákonom pokúsil so žalovaným riešiť mimosúdnou cestou. Žalovaný bol predsporovou výzvou zo dňa 10.10.2016 upozornený na nedostatky a zrejme rozpory zmluvy so zákonom. Žalovaný svojou odpoveďou zo dňa 21.11.2016 vyjadril svoj negatívny postoj k doriešeniu danej veci k spokojnosti oboch strán mimosúdnou cestou, preto žalobkyňa v záujme ochrany svojich práv je nútená pristúpiť k tejto žalobe. Pretože úver poskytnutý z UZ je bezúročný a bez poplatkov, mala žalobkyňa povinnosť splatiť úver len do výšky jeho istiny, teda v sume 9.907,04 eur. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu vo výške minimálne 10.207,04 eur, teda o 300 eur viac, ako si požičala. Preplatok vo výške 300 eur tak predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne. Žalovaný ako subjekt znalý sankcie za porušenie zákona si bol vedomý, že v dôsledku porušenia zákona nemá nárok žiadať od žalobkyne splatenie úrokov z úveru a iné poplatky, no i tak tieto plnenia od žalobkyne prijal. Takéto konanie je preto možné hodnotiť a považovať za konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s úmyslom žalovaného získať majetkový prospech. Žalobkyni vznikla majetková ujma vo výške 300 eur na základe plnenia úveru z UZ nad rámec splatenej istiny. Príčinná súvislosť je demonštrovaná tým, že žalovaný ako subjekt znalý práva, i keď vedel, že v zmysle zákona je úver bezúročný a bez poplatkov (rovnako judikoval obdobnú vec Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v rozhodnutí zo dňa 19.4.2016 sp.zn. 10C/294/2015, či Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí zo dňa 19.4.2016 sp.zn. 6Co/110/2015), plnenia prijímal na svoj účet a neupovedomil žalobkyňu o plnení bez právneho dôvodu, teda je vidieť jasnú súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmov žalobkyne. V zmysle judikatúry v tejto otázke sa súdy pomerne jednoznačne vyjadrujú k tomu, že takto získané plnenie zakladá nárok dlžníka (spotrebiteľa) na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré banka získala bez právneho dôvodu (keďže zo zákona pri porušení určitých povinností nemá nárok na úroky a poplatky

spojené s úverom - tak, ako tomu je v tomto prípade). Žalobkyňa požaduje vrátiť preplatok späť z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 300 eur od 21.11.2016, kedy žalovaný vyhotovil odpoveď na predsporovú výzvu (t.j. najneskôr tento deň už žalovaný vedel o bezdôvodnom obohatení a mal možnosť ho zaplatiť na účet žalobcu) až do zaplatenia. Zároveň žiadal, aby súd vyzval žalovaného na predloženie výpisu, do akej výšky bol úver splatený zo strany žalobkyne, z ktorého bude zrejmé, v akej výške bol žalobkyni úver poskytnutý, stav splátok a výška bezdôvodného obohatenia žalovaného. Ak totiž vznikol žalobkyni preplatok nad žalovanú sumu, je žalovaný aj tento preplatok povinný žalobkyni vrátiť.

3. V predmetnej veci súd nárok žalobkyne priznal platobným rozkazom č.k. 12Csp/21/2017-15 zo dňa 20.2.2017, proti ktorému v zákonnej lehote podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že UZ obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, okrem iného aj obchodné meno, sídlo, a identifikačné číslo veriteľa, ktoré údaje sú uvedené v článku 1. „Totožnosť a kontaktné údaje veriteľa/sprostredkovateľa spotrebiteľského úveru“ Štandardných Európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou UZ. Poukázal na článok V UZ, podľa ktorého žalobkyňa prehlásila, že pred uzatvorením zmluvy bola oboznámená zo zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný má za to, že si týmto splnil povinnosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., adresa veriteľa je uvedená vo formulári Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou UZ a s ktorým sa žalobkyňa pred podpisom UZ oboznámila. Podľa jeho názoru UZ obsahuje aj údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a poplatkov a ich rozlíšenie. V článku II UZ „Schválená výška pôžičky“ je uvedená výška splátky 284,09 eur, ako aj počet splátok 45. Termíny splátok (do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca) sú uvedené v bode 6.2 Všeobecných obchodných podmienok. V UZ je uvedená aj konečná splatnosť mesiacom a rokom 1/2018. Vychádzajúc z počtu splátok a ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti je zhodný s dátumom splatnosti konečnej splátky. Ide o logické vyústenie vyššie uvedených údajov. Podľa žalovaného bola konečná splatnosť určená zrozumiteľne a určito, okrem toho zákon nepredpisuje formu ako má byť uvedená konečná splatnosť. Podľa žalovaného zákon platný a účinný v čase podpisu UZ nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky počtu a termínov splatnosti úrokov, istiny; nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. V prípade, ak splátkou sa uhrádza aj istina a úrok, nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. UZ však obsahuje výšku splátky, termín splatnosti ako aj počet splátok, ktoré údaje sú obsiahnuté aj v splátkovom kalendári, ktorý tvorí súčasť UZ. V splátkovom kalendári boli explicitne - opätovne uvedené informácie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. súhrnný prehľad. Žalovaný má za to, že týmto spôsobom si splnil povinnosť jemu uloženú v § 9 ods. 2 písm. k/ a teda žalobné námietky ohľadom absencie týchto údajov sú neopodstatnené. Súkromné právo ako aj právny poriadok Slovenskej republiky umožňuje, aby bola uzatvorená zmluva obsahom viacerých na seba naväzujúcich listín. Je bežnou súkromnoprávnou praxou, že neoddeliteľnou súčasťou samotnej zmluvy sú jej prílohy, prípadne všeobecné obchodné podmienky. Písomná zmluva môže mať neobmedzený počet častí, s ktorými zmluvné strany môžu prejaviť súhlas jedným podpisom. Jedným podpisom je vždy možné prejaviť súhlas napr. s obsahom úverovej zmluvy a fyzickým prevzatím úveru, súhlas s obsahom kúpnej zmluvy a prevzatím tovaru, súhlas s úverovou zmluvou a zabezpečením úveru a podobne. Zároveň žiaden právny predpis platný na území Slovenskej republiky takéto konanie subjektov súkromného práva nezakazuje. Žalovaný má za to, že UZ obsahuje výšku splátky, termín splatnosti ako aj počet splátok, čo je špecifikované v splátkovom kalendári ako súhrnný prehľad. Poukázal takisto na rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15. V predmetnom rozsudku na prvú otázku, či sa pojmy „písomne“ a „iný trvalý nosič“, majú vykladať tak, že zahŕňajú nielen text dokumentu podpísaný zmluvnými stranami, ktorý bude obsahovať náležitosti vyžadované v článku 10 ods. 2 písm. a/ až v/ Smernice alebo aj akýkoľvek iný dokument, na ktorý tento text odkazuje (napr. „všeobecné obchodné podmienky“, „splátkový kalendár“). Teda či je možné považovať všeobecné obchodné podmienky, resp. splátkový kalendár za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle článku 10 ods. 1 smernice 2008/48/ES, čím by bola splnená podmienka § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. odpovedal Súdny dvor tak, že „vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné odpovedať na prvú a druhú otázku tak, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článok 3 písm. m/ tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči“. Súdny dvor ďalej konštatoval, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátum týchto splátok. Cieľom tohto ustanovenia

je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Tento cieľ je naplnený, ak podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Túto svoju povinnosť si žalovaný splnil. Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalovaný za to, že zmluva o pôžičke obsahuje údaj o konečnej splatnosti a obsahuje výšku splátky, termín splatnosti ako aj počet splátok, čo je následne špecifikované v splátkovom kalendári ako súhrnný prehľad. UZ obsahuje aj podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z. - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V bode 14.13 Všeobecných obchodných podmienok sa uvádza, že „klient je oprávnený akékoľvek podnety týkajúce sa kvality a správnosti služieb poskytnutých spoločnosťou uplatniť vo forme reklamácie, ktorú zasiela na adresu: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok“. Žalobkyňa v článku V UZ prehlásila, že sa pred uzatvorením UZ oboznámila so zmluvnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou UZ, že s nimi súhlasí, nemá k nim žiadne výhrady, a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalovaný si teda splnil povinnosť vyššie citovaného ust. zákona, keďže adresa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, je uvedená v zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou UZ a s ktorými sa žalobkyňa pred podpisom zmluvy oboznámila.

4. Strany sporu sa na pojednávanie neustanovili. Takisto sa na pojednávanie neustanovili ani ich právni zástupcovia. S použitím ust. § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pojednával súd v ich neprítomnosti.

5. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, oboznámením so Zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 29.4.2014, predsporovou výzvou adresovanou právnym zástupcom žalobkyne žalovanému zo dňa 10.10.2016, predsporovou výzvou - odpoveďou žalovaného zo dňa 21.11.2016, písomnými podaniami právnych zástupcov strán sporu, všeobecnými obchodnými podmienkami (č.l. 29), mal súd zistený tento skutkový stav veci:

6. Dňa 29.4.2014 uzavrela žalobkyňa v zmluvnom postavení dlžníka a súčasne spotrebiteľa so žalovaným v zmluvnom postavení veriteľa a súčasne dodávateľa, UZ, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver s nasledovnou špecifikáciou: schválená výška pôžičky 9.907,04 eur, počet splátok 45, celková suma pôžičky 12.784,05 eur, celkové náklady spotrebiteľa 2.877,01 eur, výška mesačnej splátky 284,09 eur, RPMN 14,90%, a ročná úroková sadzba 14,90%, termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 1/2018, sadzba poistenia 2,90%, mesačná výška poistenia 8,24 eur, a priemerná hodnota RPMN 12,21%. Účelom poskytnutia použitia pôžičky bolo to, aby sa z nej uhradili záväzky žalobkyne voči žalovanému a záväzky voči VÚB a.s., kde žalovaný vystupuje ako správca: 1. číslo 6114554 Slovenská požíčovňa, 6.3.2012, 263,51 eur, 2. číslo 5014686 Slovenská požíčovňa 7.6.2012, 2.218,57 eur, 3. číslo 6133731 Slovenská požíčovňa, 17.11.2012, 1.738,24 eur, 4. číslo 7118726, Slovenská požíčovňa, 7.5.2013, 2.443,31 eur, 5. číslo 20485718 Quatro, 11.8.2013, 78,94 eur, 6. číslo 7126071 Slovenská požíčovňa, 9.10.2013, vo výške 1.264,47 eur, a 7. HT, 1.900 eur.

7. Predsporovou výzvou zo dňa 10.10.2014 právny zástupca žalobkyne navrhol žalovanému z dôvodu, že dohodnutý úver v UZ je bezúročný a bezpoplatkov, ďalší postup v tejto veci - navrhol podpis dohody o urovaní, na základe ktorej dôjde k jednoznačnému určeniu povinnosti klienta uhradiť úver v zmysle UZ len do výšky istiny, t.j. určenie (potvrdenie), že úver je bezúročný a bezpoplatkov; a vrátenie preplatku, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia.

8. Listom zo dňa 21.11.2016 žalovaný právnemu zástupcovi žalobkyne oznámil, že UZ obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, že UZ nemožno v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú.

9. Výzvou zo dňa 13.4.2017 tunajší súd požiadal právneho zástupcu žalovaného, aby do termínu pojednávania predložil do spisu výpis z úverového účtu, a aby osobitne preukázal, akú sumu žalovaný poskytol žalobkyni a akú sumu z úveru žalobkyňa žalovanému vrátila a na čo všetko boli tieto platby použité (istina, úroky, úroky z omeškania, poplatky a pod.).

10. Mailovým podaním zo dňa 3.5.2017 právny zástupca žalovaného doručil do spisu písomnosti, ktoré označil ako „rozbitie úhrad klientky“ a ktoré obsahuje tabuľky týkajúce sa splátok a započítaných úhrad, z ktorých písomnosti nebolo možné špecifikovať, akú sumu titulom úveru žalovaný žalobkyni poskytol a akú sumu v skutočnosti žalobkyňa žalovanému vrátila.

11. V písomnom podaní zo dňa 12.4.2017 právny zástupca žalobkyne na podanej žalobe zotrval. Uviedol, že pokiaľ žalovaný argumentuje, že si splnil zákonom stanovenú povinnosť podľa § 9 ods. 2 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., teda identifikáciu veriteľa v UZ tým, že veriteľ ako zmluvná strana je uvedená v predzmluvnom formulári „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom

úvere“, uvedené tvrdenie žalovaného je právne neudržateľné, nakoľko zákon č. 129/2010 Z.z. hovorí jednoznačne o náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čiže je neprípustné, aby tieto zákonné náležitosti boli obsahom iného dokumentu, ako zmluvy a obzvlášť v prípade, ak dokonca tieto dokumenty ani nie sú súčasťou alebo prílohou zmluvy, ale len boli údajne pred podpisom predložené druhej zmluvnej strane. Svoje tvrdenie žalovaný dokonca nepodložil žiadnym dôkazom. Žalobkyňa i naďalej aj napriek tvrdeniu žalovaného namieta neuvedenie údajov o výške úroku, poplatku a istiny v jednotlivej splátke, tak ako to výslovne a celkom jednoznačne vyžaduje platné zákonné ustanovenie. Obchodnú podmienku používanú veriteľmi v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, spočívajúcu v nečlení splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, je možné hodnotiť okrem rozporu so zákonom č. 129/2010 Z.z. tiež ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 OZ. Zo zmlúv, ktoré nečlenia splátky na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, má veriteľ plniť úver v jednotlivých splátkach, ale od samého počiatku nevie, koľko má hradiť na istinu úveru a koľko má hradiť na odplatu veriteľa, úroky úveru a poplatky úveru. Veriteľ to od samého začiatku veľmi dobre vie a má o tom vedomosť, ale takúto informáciu spotrebiteľovi neposkytol. Je to teda veriteľ, kto svojvoľne a nekontrolovateľne priradzuje splátky spotrebiteľa a určuje, aká časť sa použije na splátky istiny, a aká na splátky odmeny veriteľa, pričom spotrebiteľ nemá žiadnu moc skontrolovať, podľa akého kľúča toto veriteľ robí. Má za to, že nakoľko veriteľ musí mať vedomosť o tom, ako chce priradzovať jednotlivé splátky k úrokom a ako k istine od počiatku, vo svojich zmluvách musí túto skutočnosť spotrebiteľom oznámiť, inak sa bude jednať o nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 ods. 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z., v zmysle ktorého „obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná“, v spojení s ust. § 7 ods. 4 a § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorých za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé opomenutie konania, za ktoré sa tiež považuje „ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným nezrozumiteľným viac významovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal“. Takáto nekalá obchodná praktika veriteľov a neprijateľná obchodná podmienka spočíva v tom, že spotrebiteľovi sú predložené na podpis zmluvy, v ktorých absolútne nie je uvedené, v akej výške bude mesačne hradiť úroky úverov ako odmenu veriteľa a v akom pomere bude splácať istinu úveru, pričom informácia o splácaní odmeny je jedna z najpodstatnejších informácií v zmluve vôbec. Veriteľom nerobí problém túto informáciu do zmluvy včleniť, avšak veritelia túto informáciu do zmlúv zámerne nevkladajú a skrývajú ju. Keďže toto rozdelenie neurčuje spotrebiteľ, a ani nie je o spôsobe tohto pomeru informovaný pred uzavretím zmluvy, a ani v zmluve samotnej, takouto obchodnou praktikou veriteľov je spôsobovaná značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný sa vo vyjadrení odvoláva na dokumenty priložené k UZ a k Všeobecným obchodným podmienkam, ktoré podľa tvrdenia žalovaného boli poskytnuté žalobkyni pred podpisom UZ a mohla si ich podrobne preštudovať a zvážiť. Toto vyjadrenie je len účelové a zavádzajúce, pretože súčasťou UZ nie je žiaden z týchto dokumentov. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že žalobkyňa sa mala možnosť s jednotlivými písomnosťami oboznámiť, jeho argumenty sa vzťahujú v celom rozsahu k tomu, že sa odvoláva na dokument formálne priložený k UZ a tým, že sa stáva súčasťou UZ. Žalovaný sa nevyjadruje k tomu, prečo (ak je podľa jeho názoru UZ vyhotovená v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z.) nie je podpis spotrebiteľa na konci dokumentu (tak ako je to bežné), ale naopak hneď na druhej strane UZ s tým, že všetky ostatné podmienky UZ na ktoré sa odvoláva, sa nachádzajú až za týmto podpisom, resp. na nepodpísanom a fiktívnom dokumente. Žalovaný totiž veľmi dobre vie, že spotrebiteľ si ustanovenia priložených dokumentov podrobne nečítajú, čo je dôsledok o. i. aj postupu obchodníkov žalovaného pri podpisovaní zmlúv (klienti sú nabádaní na rýchly podpis, neštudovanie zdĺhavých dokumentov, atď.). Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11. 2011, sp. zn. 2 Cdo 245/2010, ktorý vyslovil názor, že ak nie sú obchodné podmienky podpísané oboma zmluvnými stranami, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté - ak im zákon ukladá povinne písomnú formu - sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné. Je neakceptovateľné tvrdenie žalovaného, že pre splnenie predpísanej formy je postačujúci odkaz na stranu 2 zmluvy.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

14. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia UZ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. b/, c/, f/, a k/ zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: b/ obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa; c/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť; f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovým sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.....

18. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom od 1.5.2014), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

19. V predmetnej veci má súd preukázané, že sporové strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku, pretože žalobkyňa požiadala žalovaného o pôžičku a na základe tejto žiadosti jej žalovaný poskytol pôžičku na úhradu predchádzajúcich záväzkov žalovanej. Svojou povahou ide však o spotrebiteľský úver, na ktorý sa v čase vzniku zmluvného vzťahu vzťahoval zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom je zrejmé, že žalovaný poskytoval dočasne peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere žalobkyni ako spotrebiteľovi. Je nepochybné, že žalobkyňa v zmluvnom vzťahu konala ako fyzická osoba spotrebiteľ.

20. Súd preto skúmal, či zmluva, ktorú sporové strany uzavreli, má náležitosti, ktoré vyžaduje ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tak, ako to uviedol i právny zástupca žalovanej, V UZ nie je veriteľ označený obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom veriteľa a UZ neobsahuje ani adresu a ani bližšie určenie, kde je možné podať reklamáciu alebo sťažnosť. Tieto náležitosti sú síce uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach žalovaného, resp. v Štandardných Európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ktoré mali byť neoddeliteľnou súčasťou UZ, ale nie sú súčasťou písomne vyhotovenej zmluvy, pričom je otáznne, či, resp. v akom rozsahu bola s nimi žalobkyňa oboznámená (aj keď v UZ je veriteľom naformulované vyhlásenie, že žalobkyňa sa s týmito písomnosťami oboznámila). Na takéto nedostatky zmlúv poukazuje aj rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky, napr. v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NSSR“) zo dňa 30.11.2011 sp.zn. 2Cdo/245/2010, v ktorom súd okrem iného vyslovil názor, že ak nie sú obchodné podmienky podpísané oboma zmluvnými stranami dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté - ak im zákon povinne ukladá písomnú formu - sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné. Súd takisto zistil, že v UZ chýba presný údaj o konečnej splatnosti úveru, ako aj termíne splátok úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v zmluve jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Neuvedenie tejto zákonnej náležitosti môže do značnej miery narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Pokiaľ sa tento údaj (termín splatnosti jednotlivých splátok) nachádza vo Všeobecných podmienkach žalobcu, súd uvádza, že vyhlásenie dlžníka, že žalovaný ako dlžník je riadne s nimi oboznámený, nemôže požívať právnu ochranu. Veriteľ takto vopred formuluje vyhlásenie o súhlase dlžníka s vopred naformulovanými zmluvnými podmienkami, ktoré obsahujú dôležité ustanovenia o právach a povinnostiach žalovaného ako dlžníka. Sú formulované menším písmom ako sú základné ustanovenia zmluvy (t.j. údaje o dlžníkovi, schválenej výške pôžičky, účele pôžičky). Len veľmi ťažko možno predpokladať, že dlžník ako spotrebiteľ mal reálnu možnosť sa riadne oboznámiť s týmito zmluvnými podmienkami, a že ich v čase akceptácie zmluvy aj riadne prijal. Ide preto podľa názoru súdu o neplatné zmluvné dojednania podľa § 39 OZ a v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 OZ, pokiaľ žalovaný ako dlžník svojím podpisom nemá inú možnosť, len podpísať súhlas so všeobecnými zmluvnými podmienkami, resp. Štandardnými Európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ktoré písomnosti boli výlučne naformulované iba stranou veriteľa a neboli nijako individuálne vyjednané. Vzhľadom k neplatnosti tohto dojednania nemožno Všeobecné podmienky ani Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere (ktoré žalovaný do spisu ani nepredložil), považovať za súčasť UZ. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že termín konečnej

splatnosti úveru si žalobkyňa mohla jednoducho matematicky zistiť priamo z UZ pred jej podpisom, súd s týmto tvrdením žalovaného nesúhlasí, pretože termíny splátok úveru nie sú súčasťou UZ, ale súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, ktoré pre svoju absolútnu neplatnosť (viď zdôvodnenie vyššie) nie sú súčasťou UZ. UZ je formulárovou zmluvou, ktorej obsah v podstate žalobkyňa mohla len v celom rozsahu akceptovať alebo neakceptovať. Uvedená UZ potom nemá všetky náležitosti vyžadované zákonom. V UZ absentujú teda náležitosti ust. § 9 ods. 2 písm. b/, c/, f/, a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto sa úver považuje podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov a teda žalovaný si mohol voči žalobkyni uplatniť len nárok na vrátenie ním poskytnutých peňažných prostriedkov žalobkyni z uzavretej UZ, teda nárok na zaplatenie sumy 9.907,04 eur.

21. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

23. Tak ako bolo uvedené vyššie, ako to vyplynulo i z vyjadrení strán sporu, žalobkyňa uzavrela ako dlžník v postavení spotrebiteľa so žalovaným ako veriteľom a v postavení dodávateľa UZ, na základe ktorej poskytol žalovaný žalovanej bezúročný a bez poplatkový úver vo výške 9.907,04 eur. Žalovaný v konaní nepoprel tvrdenia žalobkyne, a síce, že táto mu z poskytnutého úveru vrátila celú sumu a navyš ešte aj sumu 300 eur. Súd mal teda za to, že žalobkyňa žalovanému úver v celom rozsahu splatila a navyš mu zaplatila ešte sumu 300 eur, čím sa žalovaný bez právneho dôvodu na jej úkor bezdôvodne obohatil a preto súd žalobe v tejto časti sporu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť žalobkyni vyššie uvedenú sumu (300 eur) zaplatiť.

24. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že v priebehu konania uložil žalovanému povinnosť predložiť súdu kompletný výpis z úverového účtu. Žalovaný namiesto toho súdu predložil písomnosť označenú ako „rozbitie úhrad klientky“, z ktorej písomnosti (č. l. 63 až 69) však nebolo možné jednoznačne zistiť, akú sumu z úveru v skutočnosti žalobkyňa žalovanému vrátila.

25. Súčasne súd uložil žalovanému na návrh žalobkyne zaplatiť žalobkyni aj úroky z omeškania z prisúdenej istiny vo výške 5% ročne, na ktoré mala žalobkyňa takisto nárok a ktoré úroky z omeškania si žalobkyňa uplatnila v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. dňom 21.11.2016, kedy žalovaný už bol v omeškaní a kedy vyhotovil odpoveď na predsporovú výzvu žalobkyne (kedy najneskôr žalovaný o uplatnení vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyňou vedel a mal možnosť žalobkyňou uplatnenú sumu zaplatiť) až do úplného zaplatenia.

26. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, preto jej súd voči žalovanému priznal plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach (§ 357 písm. d/ CSP v spojení s § 362 ods. 1 CSP). Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 376 Civilného mimosporového poriadku).